

Parasha 43 Haftarah

Jeremia

Kapittel 2

⁴ Hør YHVHs Ord, Yaakovs hus og alle stammer i Israels hus. ⁵ Så sier YHVH: Hvilken urett har deres fedre funnet hos Meg, siden de har gått langt bort fra Meg og fulgte den tomme avgudsdyrkelsen og selv ble tomme? ⁶ De sa ikke lenger: «Hvor er YHVH, Han som førte oss opp fra landet Egypt, som førte oss i ødemarken, i et land med ørken og kløfter, i et land med tørke og dødsskygge, i et land der ingen mann ferdes, og hvor ikke noe menneske bor.» ⁷ Jeg førte dere inn i et fruktbart land, så dere kunne spise av frukten og alt det gode som var der. Men da dere kom inn, gjorde dere Mitt land urent og Min arv til en styggedom. ⁸ Prestene sa ikke: «Hvor er YHVH?» De lovlærde kjente Meg ikke. Hyrdene falt fra Meg i overtredelse. Profetene profeterte ved Ba'al og fulgte dem som ikke kan hjelpe.

⁹ Derfor skal Jeg ennå føre anklage mot dere, sier YHVH, Jeg vil også føre anklage mot deres barnebarn. ¹⁰ Dra derfor bort til kitteernes kyster og se, send bud til Kedar og se nøyne etter, se om det har skjedd noe slikt. ¹¹ Har vel et folkeslag byttet bort sine guder, selv om de ikke er guder? Men Mitt folk har byttet bort sin Herlighet med en som ikke kan hjelpe. ¹² Bli bare forskrekket, du himmel, over dette, gys av redsel, bli lamslått, sier YHVH. ¹³ For to onde ting har Mitt folk gjort: Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, og de har hogd seg ut brønner, sprukne brønner som ikke holder vann.

¹⁴ Er Israel en slave? Er han født i huset? Hvorfor er han blitt plyndret? ¹⁵ De unge løvene brølte mot ham med kraftig røst. De la hans land øde. Hans byer er brent ned, så ingen kan bo der. ¹⁶ Også Nofs og Takpanhes' barn har gjort din isse skallet.

¹⁷ Har du ikke selv ført dette over deg, ved at du forlot YHVH din Gud da Han førte deg på veien? ¹⁸ Hvorfor tar du nå veien til Egypt, for å drikke av Sikors vann? Eller hvorfor tar du veien til Assyria, for å drikke vann av Elven? ¹⁹ Din egen ondskap skal tukte deg, dine frafall skal straffe deg. Kjenn derfor og innse at det er ondt og bittert at du har forlatt YHVH din Gud, og at du ikke har frykt for Meg, sier Herren, hærskarenes Gud.

²⁰ For helt fra den eldste tid brøt du ditt åk og rev av dine bånd. Du sa: «Jeg vil ikke trelle lenger.» Men på hver høy ås og under hvert grønt tre la du deg ned som horkvinnen. ²¹ Men Jeg hadde plantet deg som et edelt vintre, den sanne sæd. Hvordan kunne du bli snudd bort fra Meg til å bli en vill plante av et fremmed vintre? ²² For selv om du vasker deg med lut og bruker mye såpe, står din misgjerning likevel uren for Mitt ansikt, sier YHVH Gud.

²³ Hvordan kan du si: «Jeg er ikke blitt uren, jeg har ikke gått etter Ba'alene»? Se på din ferd i dalen! Forstå hva du har gjort, du er jo en rask kamelhoppe som løper hit og dit på sine veier, ²⁴ et villesel som er vant til ødemarken, som snapper etter været i sin sjels lyst. Hvem kan holde henne tilbake når hun er brunstig? Ingen av dem som søker henne, trenger å slite seg ut. Når hun har sin måned, vil de finne henne.

²⁵ Hold din fot tilbake så den ikke blir bar, og din strupe så den ikke blir tørst. Men du sier: «Alt håp er ute. Nei! For jeg elsker fremmede, og jeg må gå etter dem.» ²⁶ På samme måte som en tyv blir til skamme når han blir grepet, slik er Israels hus blitt til skamme, de, deres konger og deres fyrster, deres prester og deres profeter. ²⁷ For de sier til et tre: «Du er min far» og til en stein: «Du fødte meg.» For de har vendt ryggen mot Meg, og ikke ansiktet. Men på den tiden det onde kommer over dem, sier de: «Stå fram og frels oss!» ²⁸ Men hvor er dine guder som du har lagd deg? La dem stå fram, hvis de kan frelse deg på den tiden det onde kommer over deg. For som tallet på dine byer er, så mange er dine guder blitt, Juda.

Kapittel 3

⁴ Har du ikke nettopp i denne tiden ropt til Meg: «Min Far, Du er min ungdoms Venn?

Kapittel 4

¹ «Hvis du vil vende tilbake, Israel,» sier YHVH, «så vend om til Meg. Hvis du vil ta dine avskyelige avguder bort fra Mitt ansikt, da skal du ikke flakke omkring. ² Hvis du vil sverge: «Så sant YHVH lever», i sannhet, rett og rettferdighet, da skal folkeslag velsigne seg i Ham, og i Ham skal de rose seg!»